

[Erlendsson.]

Det er med disse smukke talemåder, den sociale bistandslov er blevet præsenteret her i tinget. Loven skulle være trådt i kraft til april 1975, men blev udskudt 1 år, fordi kommunerne ikke mentes at kunne være parat med administrationsapparatet før til april 1976. Imidlertid blev det mere og mere klart, at loven vil medføre betydelige udgiftsstigninger for det offentlige, primært fordi opbygningen af det nye system kræver personaleansættelser, hvis antal er uoverskueligt, og dernæst fordi et betydeligt nybyggeri af kontorbygninger, socialcentre, eller hvad man vil kalde dem, ligeledes vil koste store millionbeløb.

Endelig vil det opsøgende arbejde, man fra visse hold har talt så indtrængende om, nok ret hurtigt vise sig at blive en realitet. Det er i hvert fald en begrundelse, der allerede anvendes flittigt til at lægge tryk på de primærkommunale råd for ansættelse af f. eks. ledende sygeplejersker til at koordinere, som det hedder, og det er et godt og anvendeligt udtryk, hjemmehjælpernes arbejde.

På samme måde som man, længe før bistandsloven træder i kraft — det gør den nemlig tidligst den 1. april 1976 — er i fuld gang med at ansætte personale, naturligvis lønnet personale, til socialcentrene, sådan forsøger man også allerede nu at presse mere personale igennem i de små primærkommuner. Mange af os var jo til møde med vore vælgere i går på grundlovsdagen, det var jeg også, og jeg fik da kendskab til, at man i en af de små landkommuner i min kreds nu skulle ansætte en ledende sygeplejerske, løn antagelig 85.000 kr., til at koordinere arbejdet for 4 hjemmehjælpere, der sidste år kostede kommunen tilsammen 55.000 kr. Begrundelsen var, at der på grund af bistandsloven skulle institueres opsøgende social virksomhed.

For nylig blev der demonstreret megen ministeriel vrede og forargelse over hr. Dohrmanns omtale af byggeriet af en ny amtsgård i Åbenrå. I et brev fra amtsrådet, journal nr. 032-1-73 udtaler amtsrådet:

„Amtsrådet har alene vedtaget at opføre en kontorfløj, der skal rumme social- og sundhedsforvaltningen, hvis personale i konsekvens af den af folketinget vedtagne

lov om social bistand skal udvides med 25-30 ansatte.“

Og længere nede står der:

„Byggeudgifterne for den vedtagne kontorfløj er anslået til godt 13 mill. kr.“

Det er da i hvert fald noget.

Usikkerheden med hensyn til de offentlige udgifter er ikke blevet mindre af de svævende svar, udvalget har modtaget fra socialministeren på vore gentagne henvendelser, og usikkerheden går langt uden for mit parti, nemlig helt op til toppen af kristeligt folkeparti. Det fremgår nemlig utvetydigt af en forsideartikel i Erhvervs-Bladet, 12. årg. nr. 92, for torsdag den 22. maj 1975, hvor hr. Jens Møller i fuld overensstemmelse med sit partis ordfører, da denne sag var til første behandling, udtalte, at man var meget usikker, og at man burde spare, men hvordan skulle man spare, når staten fortsatte med disse love, hvis økonomiske konsekvenser var ganske uoplyste.

Jeg vil endelig sige, at den plan for personaleomflytninger, som sidste gang især blev ønsket fremdraget af hr. Ninn-Hansen, har vi stadig ikke kunnet få fra socialministeren. Vi har fået to komplet intetsigende svar, der går på planlægningen for den sociale bistandslov, men intet som helst om, hvordan man har planlagt for det personale på 1.400-1.500, der skal frigøres, når disse opgaver til dels decentraliseres.

Formanden:

Jeg henstiller, at alle medlemmer forholder sig nogenlunde i ro af hensyn til dem, der ønsker at høre, hvad der bliver sagt.

Ninn-Hansen (KF):

Ved anden behandling af dette lovforslag havde vi en debat om, hvorvidt man nu kunne tilrettelægge tingene på en sådan måde, at de også administrativt kan gennemføres på en fornuftig måde. Jeg deltog selv med interesse i den debat i det forfængelige håb, at vi kunne nå en fornuftig løsning, men det var et forfængeligt håb.

Forslagsstillerne har opretholdt deres forslag, et alt for groft tegnet forslag, som der ikke er nogen mulighed for at stemme for, simpelt hen fordi enhver ved, at det vil være fornuftigt at overføre dele af bistandsloven til kommunerne med det samme. Og det forslag, som fremskridtspartiet har fremsat,